

Академік **К. М. Биков**

13 травня ц. р. після тяжкої хвороби на 74-му році життя помер визначний вчений нашої країни академік Костянтин Михайлович Биков.

Життя і діяльність К. М. Бикова — один з яскравих прикладів славного служіння передової російської інтелігенції інтересам народу. Ще будучи студентом Казанського університету, Костянтин Михайлович брав участь у революційному русі молоді в 1905 р.

Під час першої світової війни К. М. Биков працював лікарем на фронті. Через деякий час після війни він переїхав до Петрограда і з 1921 р. став працювати під безпосереднім керівництвом І. П. Павлова. Уся дальша наукова діяльність К. М. Бикова — це послідовна цілеспрямована розробка ідей його великого вчителя — І. П. Павлова в різних галузях фізіології: фізіології травлення, фізіології вищої нервової діяльності, у вивченні функцій симпатичної нервової системи.

В 1933 р. К. М. Биков очолив відділ загальної фізіології Інституту експериментальної медицини. З великою групою учнів і співробітників Костянтин Михайлович інтенсивно працював над проблемою функціональних взаємовідношень кори головного мозку і внутрішніх органів, що дозволило створити нову, надзвичайно важливу теорію про кортико-вісцеральні взаємовідношення організму, яка дістала широке визнання не тільки в СРСР, а й далеко за його межами.

Основна праця К. М. Бикова «Кора головного мозку и внутренние органы», яка вийшла в 1942 р., була удостоєна Сталінської премії.

Невтомний організатор науки, К. М. Биков створив осередки наукової роботи в найрізноманітніших установах: в Інституті експериментальної медицини, Педагогічному інституті ім. Герцена, Ленінградському університеті ім. Жданова, Обуховській лікарні, Військово-морській медичній академії, Бальнеологічному інституті і в багатьох інших наукових закладах, в яких розроблялися медичні проблеми в авіації, водолазній справі, питання фізіології фізичної культури і спорту тощо.

З 1950 р. К. М. Биков очолив Інститут фізіології ім. Павлова Академії наук СРСР, кафедру вищої нервової діяльності Ленінградського університету, був консультантом Військово-морського флоту СРСР.

На XVIII і XIX міжнародних конгресах фізіологів він очолював делегації радянських учених і в 1953 р. був обраний членом Ради Міжнародного союзу фізіологів.

Радянський народ виявив К. М. Бикову як вченому і громадському діячеві високе довір'я, обравши його Головою Верховної Ради РРФСР, членом Радянського Комітету захисту миру.

Радянський уряд високо оцінив заслуги К. М. Бикова, нагородивши його орденом Леніна, трьома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом Червоної Зірки.

Світлий образ Костянтина Михайловича Бикова — видатного вченого, громадського діяча, палкого борця за мир і дружбу між народами назавжди збережеться в пам'яті всіх, хто його знав.

Редакційна колегія